

بسم الله الرحمن الرحيم!

طولانی شدن زمان، بشارت‌های رسول الله صلی الله علیه وسلم را ملغی نمی‌سازد!

(ترجمه)

فتح قسطنطنیه توسط سلطان محمد بن مراد دوم در آخرین تلاش‌های اسلامی صورت گرفت که این تلاش‌ها از دوران اموی‌ها شروع و در خلافت عباسی‌ها نیز استمرار یافت؛ تا این که سلطان محمد فاتح پیروز گشت و نام این شهر فتح شده را قسطنطنیه نهاد. تاریخ دروغ نمی‌گوید و واقعیت‌ها آشکار خواهد شد؛ اگرچه زمان طولانی شود. دسیسه‌های دروغ‌گویان را آفتاب حق می‌سوزاند؛ هرچند ابرهای باطل بر آنان سایه افکند. مصیبتی که امروز امت اسلامی در نبود آن دست و پنجه نرم می‌کند، مصیبت غیاب خلافت؛ تنها نظامی که از امت اسلامی به‌عنوان یک امت نمایندگی نموده و امورشان را سرپرستی و دین‌شان را حفظ می‌کند. در این مصیبت بر ما نیز لحظات سختی سپری می‌شود که راه را طولانی‌تر می‌سازد و قلب‌های ما را بر اثر ضعف و دوری از الله سبحانه و تعالی مطیع خود می‌سازد. اما کسی که تاریخ را در روشنائی قرآن مطالعه می‌کند، کذب این افراد را درک نموده و حس می‌کند که الله سبحانه و تعالی با مومنان و امت اسلامی است. کسی که تاریخ را دقیق مطالعه کند، می‌داند که مصیبت‌ها به‌طول می‌انجامد تا قلب‌ها از صبر زیاد به‌هلاکت نزدیک می‌شوند، آن زمان روشنائی فرا می‌رسد و تاریکی از بین می‌رود.

هرچند وضعیت بد موجود و نبود خلافت به‌طول انجامد و همه این هجوم‌های بدی را که غرب بر امت راه‌اندازی می‌کند می‌بینیم، اعتماد ما به‌بازگشت خلافت بیش‌تر می‌گردد. زمانی که دسیسه‌های آن‌ها را بر خود می‌بینیم مطمئن می‌شویم که ما امت زنده‌ای هستیم؛ زیرا از میت کسی هراسی ندارد؛ درحالی که لحظه‌به‌لحظه وحشت غرب از مسلمانان بیش‌تر گردیده و کار به‌جایی رسیده است که آن‌ها با هرچیزی که کم‌ترین ارتباطی با اسلام داشته باشد، دشمنی خود را اعلان کرده‌اند. هرچند این مصیبت طولانی گردد، امیدواری ما کم نمی‌گردد. زمانی که تاریخ فتح قدس را در زمان حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه می‌خوانیم؛ سپس آزادسازی آن را به‌دست صلاح‌الدین ایوبی مطالعه می‌کنیم؛ درحالی که ده‌ها سال زیر اشغال صلیبیان به‌سر می‌برد، مطمئن می‌شویم که فتح دوباره آن حتمی بوده و این‌شاء الله نزدیک‌تر از چشم به هم زدن افراد ناامیدی که به الله سبحانه و تعالی گمان بد دارند، می‌باشد.

تلاش‌های فتح قسطنطنیه که قرن‌ها به‌طول انجامید، در قلب‌های ما بذر امید را می‌کارد، امیدی که از عدم و فراغ به‌وجود نیامده؛ بلکه نتیجه حتمی مفهوم ایمان و اعتماد به الله سبحانه و تعالی است. این آرزوی است که رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را به‌فتح قسطنطنیه، مرکز نصارای شرقی، مژده داده بود و فتح گردید. همین‌طور ما را به‌فتح روم خواهر قسطنطنیه، مرکز نصارای غرب، نیز بشارت داده است و به‌توفیق الله سبحانه و تعالی آن را نیز فتح خواهیم نمود.

پیروزی در صبر کردن یک لحظه است و کسانی که به‌نصرت الله سبحانه و تعالی یقین دارند، می‌دانند که طول ابتلاء؛ یعنی نزدیکی پیروزی است و شدت مصیبت ما را به‌زوال آن بشارت می‌دهد. چنان‌چه تناب هرچند که گره آن سخت‌تر گردد، نخ‌های آن آشکار گردیده و از بین می‌رود. اگر امت اسلامی زمانی که صلیبی‌ها بیت‌المقدس را اشغال و اسطبل اسب‌های خود ساخته بودند، ناامید

می‌شدند، آیا بعد از پنج صد سال کسی به نام صلاح‌الدین پیدا می‌شد که آن را آزاد سازد؟! اگر مسلمانان تلاش‌های فتح قسطنطنیه را که با ناکامی مواجه گردید، طولانی فکر می‌کردند، آیا محمد فاتح پیدا می‌شد که بشارت رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم را تحقق بخشد؟!

هرگز این‌گونه نبود؛ بلکه این ایمان امت اسلامی بود که بشارت‌های رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم را نصب‌العین خود قرار داده که راه را به‌وسیله آن روشن می‌کرد و امید، رأفت و تمکین را در قلب‌های آن‌ها می‌کاشت. ایمانی که ابو ایوب انصاری را وادار به شهادت در مورد اسوار قسطنطنیه کرده بود و شمس‌الدین آق را که هدف فتح قسطنطنیه را در هنگام گرفتن ناخن‌های محمد فاتح در قلب وی می‌کاشت. همان ایمانی بود که مادرش را وادار کرده بود تا از مشاغل دنیا او را دور نگهداشته، همه روزه او را با خود حمل کند تا اسواری را مشاهده نماید که روزی قرار است توسط دستان وی فتح گردد و هنوز به سن بیست و یک‌سالگی نرسیده بود که آن را فتح کرد. این ایمانی است که صلاح‌الدین ایوبی را وادار کرد تا مصر و شام را وحدت بخشیده، امت را از پراکندگی نجات و قبله اول آن‌ها را آزاد سازد. همان ایمانی که عز بن عبدالسلام را وادار کرد در مورد جنگ علیه مغول فتوا صادر کند آن هم در زمانی که افراد زیادی بودند که این کار را از ترس مغول منع می‌کردند و در همان فتوا بود که «قطز» و «ببیرس» قدعلم نمودند و در آن عصر بزرگ‌ترین قوت را علیه مغول تشکیل دادند. این همان ایمانی است که حاملین دعوت در رکاب حزب‌التحریر و افراد مخلص امت، که با آنان در این مسیر قدم نهادند را وادار کرده است که برای از سرگیری زندگی اسلامی و اقامه خلافت راشده دوم که رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم بشارت داده است، کار کنند تا مسجد اقصی را دوباره آزاد و روم را فتح نمایند.

به‌اذن الله سبحانه‌وتعالی این تاریکی‌ها از بین خواهد رفت و به‌زودی امت اسلامی اختر تابناک خلافت را خواهند دید و در زیر سایه آن همه بشریت نور اسلام را شاهد خواهند بود.

﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ [ابراهیم: 47]

ترجمه: گمان مبر که خداوند با پیغمبران وعده خلافی می‌کند (و پیروزی را نصیب آنان و شکست را بهره کافران نمی‌سازد) بی‌گمان خداوند چیره (بر هرکاري بوده و از کافران و بزهکاران) انتقام‌گیرنده است.

از الله سبحانه‌وتعالی می‌خواهیم که ما را ثابت قدم نگهداشته و چشمان ما را به‌بشارت‌های سه‌گانه‌ای: اقامه خلافت، آزادی بیت‌المقدس و فتح روم، روشن سازد. یقیناً که الله سبحانه‌وتعالی بهترین اجابت‌کننده دعا است.

نویسنده: بیان جمال

مترجم: رامین بارز